

Slovnica, zadnji pomnik Slovencev, obsega na 349 straneh le glasoslovje, sklanjo in spregatev. Pridejana sta glasoslovje (str. 349.—387.) kabatkiškega (to je narečje 250 stolpskih Kašubov) in zemljevid, kažoč nam meje narečja Slovencev.

J. Lokar.

Veliki koncert pevskega in tamburaškega kluba hrvaških vseučilišnikov „Mladost“. V zahvalo za svoj čas od Slovencev Hrvatom izkazane simpatije povodom znanih nemirov na Hrvaškem, je priredilo hrvaško akademično društvo „Mladost“ pod pokroviteljstvom „Glasbene Matice“ in „Družbe sv. Cirila in Metoda“, in sicer zadnjemu društvu na korist, dne 3. februarja t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Ljubljani krasen vokalni in instrumentalni koncert, ki je ob velikanski udeležbi uspel najsijajneje. Moški zbor je pel: F. Hofbauerja: „Vniz po Matuške po Volgě“, N. Rosenberga „San“, A. Nedvėda „V ljubem si ostala kraji“ in A. Foersterja „Slovo“, tamburaši pa so svirali: izvod iz Lisinskega opere „Porin“, priredil Prochazka, Smetane „Dalibor“, priredil Machač, in narodne pesmi „Slovenec i Hrvat“, zložil Muhvič, priredil Horvat. Moški zbor je glasovno prav dober, ima krepke basiste in odličnega pevovodjo, stud. iuris gosp. St. Stražnickega. Petje je bilo na oni umetniški višini, kateri se divimo le pri nastopu celega zbora naše dične „Glasbene Matice“. Glasovi posamezni in zbor v celoti, vse je s skrbno točnostjo naučeno; glasovi so uglajeni, vokalizacija čista in pravilna, dinamično so posamezni glasovi v celoto dobro spojeni. Pevovodja ni samo siguren v vodstvu, ampak tudi izvrsten interpretator, kateremu sledi zbor z vidno lahkoto in največjo točnostjo. Mojstrsko so izvajali piano-crescendo in forte ter dovršeno sforzate, ki pa so bili na nekaterih mestih že odveč. Pevska točka „Vniz po Matuške po Volgě“ z začetnim pianissimo je napravila posebno dober vtisk. Tamburaši pod odličnim vodstvom dirigenta stud. iuris g. Mar. Horvata so nudili mnogo več, nego smo pričakovali. Glavna zasluga gre gotovo dirigentu, ki je prenesel efekt orkestra kolikor možno v tamburaški zbor. V drugi vrsti je pa treba naglašati, da so „Porina“ g. Prochazka, „Dalibora“ g. Machač in „Narodne“ g. Horvat izborno priredili za tamburaše. Osobito dobra prireditev je „Dalibor“. Eksatno sviranje posameznih godal diči vobče zbor, in so zlasti mojstri na bisernicah, bračih in brdah. Drsanje je tako popolno, da se je na posameznih mestih zdelo, kakor bi igrali gosli. Tudi so tamburaši krasno niansirali in točno sledili sigurnemu in odličnemu vodstvu dirigenta. Občinstvo je z viharnim aplavzom izražalo po posameznih točkah zaslužen priznanje pevskega in tamburaškemu zboru, ki ostane po svojem res umetniškem proizvajanju Slovincem v najprijetnejšem spominu.

Pahor.

Slovensko gledišče. A. Drama. Maeterlinck na našem odru! Kdo bi si bil mislil? Dne 18. febr. se je uprizorila prvič na našem odru njegova „Monna Vanna“. „Monna Vanna“ se je dala pri nas že še poskusiti! Kajti tu je stopil Maeterlinck